

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Imago sacra diuinitùs delata mirum in modum in B. virginis amorem
Ismeriæ rapuit animum & mentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

xerat, illis hoc in negotio pia sua ope & misericordia ad futuros.

IMAGO SACRA DIVINITVS BELATA
*mirum in modum in B. virginis amplexibus
Ismeria rapuit animum & mentem.*

CAPVT. V.

DTe subsequenti ad Equites redijt secum ligna & instrumenta deferens fabricanda imagini necessaria cum copiosa annona, rogans eos vt in ea formanda adeo diligentem nauarent operam, vt in diem sequentem comperiret imaginem omni ex parte completam & absolutam. Vbi recessit heroiſſa, fratres duo iuniores denuo in stuporem propter concepti operis perseverantem in seniore voluntatem, versi, iterum eidem imprudentiam suam exprobrare ceperunt, vt pote qui vane id promississet quod prestare nullatenus posset. Sed ille hominis constantis animum preſeferens dixit eis non debere Dei omnipotentiam illo modo limitare, certisque finibus & mensuris vane circumscribere, a quo, gloriosae Virginis Mariae interuentu, omne solatiu & subsidium expectare poterant & debebant: quam etiam ob causam eorum esse officium, pijs effusis precibus, pie ad eos suum captare per-

fugium

fugium, eorumque sincero mentis affectu implorare sanctum auxilium. In hac autem spe diuinitus consolidati sanctum hoc sequentes simul & exequentes consilium, grauis eos inuasit sopor. Et sub mediæ noctis silentium, carceris locum tenebrosus splendor maximus circumfulsit, quem odor suauissimus comitabatur angelorum que melodia iucundissima, quæ Equites à somno excitauit. Quibus visis & auditis vehementer prima facie obstupefacti fuerunt, utpote qui iudicare non poterant per somnium ne an te ipsa contigissent ista. Verum ubi sibiipsis restituti sunt imaginem quandam gloriosæ Virginis Mariæ iuxta maiorem natu positam viderunt, quam placuerat Deo pro infinita bonitate sua & misericordia illis transmittere. Quamobrem tres illi fratres in genua proni confestim ante illam corruerunt, diuinæque maiestati deuotè gratias pro maximo hoc munere ac fauore in extrema necessitate accepto non ingrato animo retulerunt. & hoc quidem in sancto exercitio vsque ad Ismeriæ aduentum perseuerarunt, quæ summo desiderio videndi imaginem sibi ipsam permota, ad carceres, prima luce suborta, perrexit multis cibarijs onusta: quorum ubi portas aperuit, simulque splendorem & odorem insolitum cōspexit, Equites interrogauit vnde tale quid procederet: qui, propterea quod toti deuotis
suis

suas precibus essent intenti, eius in carcerem
aduentum perceperunt, neque quid ipsa ab
eis petierat audierunt: quæ causa fuit cur carce-
rem subintrans proprius illos accederet: vbi
tum eam agnoscentes, ipsi in hæc verba locu-
ti sunt. O Domina heroïssa ecce imago sacra-
tissima quam tibi promisimus, quam que diui-
næ maiestati placuit nobis coelitus hac nocte
immittere; pro certo tibi affirmantes illam
hominum arte & industria nullatenus confe-
ctam: in cuius rei fidem videas, si lubet, ligni
portionem quam ipsa detulisti non minus in-
tegram, quam erat tempore quo nobis eam
obtulisti. Simulatque dicta heroïssa eam fuis-
set intuita, magno cum deuotionis affectu
poplite genuque flexo in terram se coniecit,
dicens. O imago eximia atque preciosissi-
ma, quamuis ita se res habeat quod sis supra
modum formosa & omnium oculis gratissi-
ma, nunc tamen firmiter credo gloriosam
VIRGINEM per te representatam infi-
nitis partibus te excellere in decore & pul-
chritudine. Denique post complures alias
orationes non dissimiles, ab Equitibus ob-
nixè petijt quatenus ei hanc imaginem do-
nare vellent sub hac conditione & protesta-
tione, quod ab illa ipsa hora sectam MAHV-
METANA M abnegare illi foret ani-
mus, simul & pia voluntas seipsam pio pijs-
simæ

simæ nec non & gloriosissimæ Virginis Mariæ & filij eius Iesu Christi seruitio mancipandi. Cui eius petitioni Equites facillè annuentes de nouo ipsis testificata est se infallibiliter quod promiserat executioni mandaturam, & eos intra paucos dies libertate donaturam. Tunc Equites propter animi voluptatem non modicam immodicamque hilaritatem, quam intra cordis sui medullas experiebantur, quæque propter heroiisæ conuersionem conceperant, dictæ imagini indiderunt nomen significans bonum omen: nomen, dico Mariæ Exhilaratricis. Ismeria ergò imaginem in proprias ædes deportauit, quam & postea supra tapetum nobilissimum pijsimè deposuit, ac iterum maxima cum reuerentia complures in eius præsentia easque humiles fudit preces, gloriosæ Virginis Mariæ opem efflagitans, quatenus eam doceret simul & subministraret media quibus Christianam religionem profiteri posset & Christianorum sacro numero feliciter ascribi, quia casu quo id pater suus resciret, fortiter ei semper obstitere, piosque eius conatus pro virili interromperet. Cùm finitis precibus longo tempore ante imaginem in cōtemplationis officio perseuerasset, eandem panno serico auroque contexto inuoluit, & in quadam arca recondit: postea vero ad patrem se contulit, cui pro certo affirmauit Equites intra breue temporis interuallum illi per omnia obsecuta-

secuturos: Ex quo maxima voluptate & animi oblectatione perfusus est, filiamque insuper ut rem feliciter inchoatam feliciter ad optatū exitum perduceret, est cohortatus. Verū illa (cuius animus erat ex diametro contrarius) imaginis amore, quo plurimum capiebatur, avidissimè detenta, non potuit cum imaginis absentia diutinam patris ferre presentiam, sed confestim discessit ab eo. Domum verò reuersa, imaginem deuotè resumpsit, cuius conspectus incredibilem illi adferebat animi iucunditatem: tuncque ad B. Virginem conuersa, talem ei ante eius imaginem obtulit precem.

B. VIRGO ISMERIAM DORMI-
entem alloquitur, & quomodo ipsa cum Equitibus in Galliam vsque miraculose appulerit, proponitur.

CAPVT VI.

O Virgo sanctissima & cœlestis, non sine causa eaque iustissima te Equites Mariæ Exhilaratricis titulo insignitam voluerūt, quandoquidem gratia tua sanctissima in tuæ solius imaginis contemplatione tantam lætitiæ exuberantiam in omnibus animæ facultatibus hauriam, lætitiæ inquam, inastimabilis